

Percussieconcert Percussion concert 'à la carte'

Percussieklas | Percussion class
Koninklijk Conservatorium Brussel
Gert François - Bart Quartier

18.11.2021 | 20:00
23.11.2021 | 20:00
Kleine Concertzaal | Small Concert hall KCB
Kleine Zavel 5 Brussel(s)

PERCUSSIEKLAS | PERCUSSION CLASS

Koninklijk Conservatorium Brussel 2021-2022

Achteraan van links naar rechts | Behind from left to right

*Louis Muller - Raphaël Lamarche - Rémy Gouraud - Silas Van den Spiegel -
Gideon Van Canneyt - Camille Couturier - Pierre Adriansen*

Vooraan van links naar rechts | In front from left to right

*Bart Quartier - Hui-Chi Li - Enora Yang - Kalina Hristova - Ángel Perez Nieto -
Veredas Felicia Santofimia Romero - Gert François*

INTRODUCTIE | INTRODUCTION

NL

Dank aan de directie Dhr. Jan D'haene. Aan Lucas Lebrun van de live-electronics klas van Dr. Peter Swinnen. Onderzoeker Dr. Tom De Cock, het productiebureau, het algemeen technisch personeel, collega's, ouders en familie van de studenten en aan u, ons trouw publiek. Uw steun maakt ons uitdagend werk realiseerbaar. Een speciale dank aan Dr. Bart Bouckaert voor zijn jarenlange medewerking aan de percussieconcerten.

Dit jaar presenteren we u graag een heel verscheiden programma: Minimal music van Steve Reich, Philip Glass en Frans Geysen, origineel werk met elektronica onder meer van alumni Ruud Roelofsen naast werk van De Falla in een arrangement van huidig student Ángel Pérez Nieto. Muziek uit verschillende perioden, stijlen... een weelde aan klankkleuren, voor elk wat wils. Kortom een menu 'à la carte': welkom!

Gelieve uw elektronische apparatuur uit te schakelen daar het concert live wordt opgenomen. Dank u wel.

EN

Grateful to our management Mr. Jan D'haene. To Lucas Lebrun from the live electronics class of Dr. Peter Swinnen. Researcher Dr. Tom De Cock, the production office, the general technical staff, colleagues, parents and family of the students and to you, our loyal audience. Your support makes our challenging work achievable. A special thanks to Dr. Bart Bouckaert for his many years of cooperation in the percussion concerts.

This year, we present you a very versatile programme: Minimal music by Steve Reich, Philip Glass and Frans Geysen, original work with electronics by alumni Ruud Roelofsen, among others, in addition to work by De Falla in an arrangement by current student Ángel Pérez Nieto. Music from different periods, styles... a wealth of timbres, something for everyone. In short, an 'à la carte' menu: welcome!

Please turn off your electronic equipment as the concert will be recorded live. Thank you.

PROGRAMMA | PROGRAMME

Alien Surface duo - Ruud Roelofsen

Duo for two percussionists and electronics.

Pierre Adriansen – Hui-Chi Li

5'35

Liever misschien dan alleszins - Frans Geysen

Timpani: *Ángel Perez Nieto* – mallets: *Veredas Felicia Santofimia Romero, Silas Van den Spiegel, Gideon Van Canneyt, Raphaël Lamarche, Rémy Gouraud*

olv **Bart Bouckaert**

13'

War Drum Peace Drum - David Reeves

For solo snare drum with audio.

Raphaël Lamarche

4'27

Perpetuum - Philip Glass

Veredas Felicia Santofimia Romero, Kalina Hristova, Hui-Chi Li, Enora Yang

20'

Pauze | Pause

Pillar IV - Andy Akiho

Raphaël Lamarche, Pierre Adriansen, Camille Couturier, Rémy Gouraud

12'

El sombrero de tres picos - Manuel De Falla

1. Las uvas 2. Seguidillas

arr. *Ángel Perez Nieto*

Kalina Hristova, Ángel Perez Nieto

8'

Drumming - Steve Reich

Part I: for 8 small tuned drums.

Gideon Van Canneyt, Silas Van den Spiegel,

Camille Couturier, Ángel Perez Nieto

16'

BIOGRAFIEËN | BIOGRAPHIES

Ruud Roelofsen

NL Componist en slagwerker **Ruud Roelofsen** (*16-11-1985, Rhenen NL) studeert momenteel voor zijn PhD in compositie aan Northwestern University in Evanston (USA). Daarvoor studeerde hij slagwerk in de conservatoria van Arnhem (NL), Brussels (B) en Münster (D). Hij volgde masterclasses in compositie bij Dmitri Kourliandski, Carola Bauckholt, Hanna Hartman, Tristan Murail, Mark André, Hèctor Parra, Bryn Harrison, Martin Schüttler, Bernard Cavanna, Ted Hearne en Martijn Padding.

Als componist werkte hij met Het Vers Ensemble (NL), the Moscow Contemporary Music Ensemble (RUS), Orkest de Ereprijs (NL), Gyre Ensemble (CH), Flubax Trio (LT), Ensemble Polygon (CH), Ensemble Soundinitiative (Fr), Parallel Asteroid (D), Ensemble Spaziomusica (it), FRAMES percussion (Esp), aTonal Hits (USA), Platypus Ensemble (At), 20° dans le noir (Fr), Kroiser Ensemble (Ukr), Bart de Vrees (NL), Dario Calderone (It), e.a. Zijn muziek is gespeeld op festivals zoals de Gaudeamus Muziekweek (Utrecht, NL), Musica Viva Festival Lissabon (Pt), Sirga Festival (Flix, Esp), Ferienkurse für neue Musik (Darmstadt, D), MIXTUR Barcelona (Esp), Young Composers Meeting (Apeldoorn, NL), MUSICAPOI (Cagliari, It), Kiev Contemporary Music Days (Ukr), Florida International Toy Piano Festival (USA), en de IX International Composers Academy in Tchaikovsky City (RUS). Ruud ontving de 2020 William T. Faricy Award van Northwestern University's Bienen School of Music voor zijn werk *rimpelingen*. In 2015 was hij een participant tijdens Matrix15 in de SWR Experimentalstudio in Freiburg (DE). In 2013 participeerde hij in de door Orkest de Ereprijs (NL) georganiseerde Young Composers Meeting, was hij finalist voor de Luigi Russolo Award, en was hij participant in de International Ensemble Modern Academy (DE) tijdens het Klangspuren Festival (AT). In 2011 was hij semi-finalist van de Gaudeamus Interpreters Competition. Ruud won het compositieproject van Orkest de Ereprijs in 2005.

EN **Ruud Roelofsen** (*16-11-1985, Rhenen NL) is a composer currently based in Chicago (USA). He is attending Northwestern University for a PhD in composition after studying classical percussion in the conservatories of Arnhem (NL), Brussels (B) and Münster (D). Ruud received masterclasses in composition with Dmitri Kourliandski, Carola Bauckholt, Hanna Hartman, Tristan Murail, Mark André, Hèctor Parra, Bryn Harrison, Martin Schüttler, Bernard Cavanna, Ted Hearne and Martijn Padding. As a composer he has worked with Het Vers Ensemble (NL), the Moscow Contemporary Music Ensemble (RUS), Orkest de Ereprijs (NL), Gyre Ensemble (CH), Flubax Trio (LT), Ensemble Polygon (CH), Ensemble Soundinitiative (Fr), Parallel Asteroid (D), Ensemble Spaziomusica (it), FRAMES percussion (Esp), aTonal Hits (USA), Platypus Ensemble (At),

20° dans le noir (Fr), Kroiser Ensemble (Ukr), Bart de Vrees (NL), Dario Calderone (It), a.o.

His music has been performed in festivals like the Gaudeamus Muziekweek (Utrecht, NL), Musica Viva Festival Lissabon (Pt), Sirga Festival (Flix, Esp), Ferienkurse für neue Musik (Darmstadt, D), MIXTUR Barcelona (Esp), Young Composers Meeting (Apeldoorn, NL), MUSICAPOI (Cagliari, It), Kiev Contemporary Music Days (Ukr), Florida International Toy Piano Festival (USA), and the IX International Composers Academy in Tschaikovsky City (RUS). Ruud is the recipient of the 2020 William T. Faricy Award, awarded by Northwestern University's Bienen School of Music for *rimpelingen*. In 2012 he received the "Ingeborg Köberle" award as highly promising student and for his exceptional performance skill in the Royal Conservatory of Brussels. In 2013 he was selected for the "Young Composers Meeting" in Apeldoorn. In 2013 he was a finalist for the famous Luigi Russolo Award. In 2015 he attended Matrix15 at SWR Experimentalstudio in Freiburg (D). In 2005 Ruud won the composition project of the Dutch Ensemble 'Orkest de Ereprijs' and in 2011 he was a semi-finalist in the Gaudeamus Interpreters Competition. In 2013 he took part in the International Ensemble Modern Academy in the Klangspuren Festival led by Ensemble Modern Frankfurt (D).

Alien Surface duo - Ruud Roelofsen

Duo for two percussionists and electronics

NL De serie *Alien Surface* is aanvankelijk geïnspireerd op een mixed media sculptuur van Joseph Beuys genaamd *Hasengrab*. In deze serie werken wil ik een rijke klanktextuur creëren met een gelimiteerde set materialen/instrumenten alsook compositionele limitaties. In *Alien Surface II* de instrumenten zijn gelimiteerd en de notatie is relatief ruimtelijk doorheen het werk.

Alien Surface II is geschreven voor en opgedragen aan componist en slagwerker Bart de Vrees met wie ik het werk in première heb gebracht.

EN The series of pieces called 'Alien Surface' is initially inspired by a mixed media sculpture of Joseph Beuys called 'Hasengrab'. With *Alien Surface I* want to create a rich textural sound world with a limited set of materials/instruments as well as compositional limitations. In *Alien Surface II* specifically the limit is found in the amount of (at times shared) percussion instruments as well as the notation which is relatively spatial throughout the piece.

The piece was originally written for and dedicated to composer and percussionist Bart de Vrees with whom I performed it for the first time.

Frans Geysen

NL **Frans Geysen** werd geboren op 29 juli 1936 te Oostham (provincie Limburg). Hij studeerde orgel en muziekopvoeding aan het Lemmensinstituut tot 1960, waarna hij zich verder bekwaamde in muziekgeschiedenis (J.L. Broeckx) en fuga (J. Mestdagh), respectievelijk aan de Conservatoria van Antwerpen en Gent. Hij doceerde harmonie en hogere muzikanalyse aan het Lemmensinstituut van 1962 tot 1999 en aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel van 1975 tot 1997.^[L]^[SEP]

In 1965 woonde Frans Geysen de Ferienkurse in Darmstadt bij en deed tijdens de jaren zestig en zeventig verschillende festivals voor hedendaagse muziek aan. Vanaf 1972 verschenen er regelmatig essays, analyses, partituur-, plaat- en boekbesprekingen betreffende de hedendaagse muziek van zijn hand in de tijdschriften Adem, Restant, Gamma, Mozaïek en Muziekrant.

Tussen 1973 en 1985 werden enkele van Geysens beiaardcomposities voor de beiaardschool van Mechelen bekroond. Zo sleepte hij in 1973 de Prijs Jef Denyn in de wacht met zijn werk Clock-wise. Geysens vruchtbare relatie met de blokfluit lanceerde hem internationaal in 1975: op voorspraak van de invloedrijke blokfluitist Frans Brügggen werd Geysens blokfluitkwartet Periferisch-Diagonaal-Concentrisch (1972) uitgegeven bij het gerenommeerde Schott, als vierde werk in de Modern Recorder Series. Met de video-opera Orpheus is in ons (1988) combineerde Geysen zijn verwezenlijkingen op vlak van instrumentale muziek en koorwerken op groot formaat. Dit werk voor declamator, mezzosopraan, bas-bariton, bas, gemengd koor en een ensemble van tien instrumenten werd op 13 februari 1992 gecreëerd in het Lemmensinstituut onder leiding van een enthousiaste Piet Swerts.^[L]^[SEP]In september 1989 realiseerde Geysen zijn tapecompositie Voorlopige stadia van een gegeometriseerde tijd in het IPEM te Gent. Een opdracht van het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen resulteerde in de Staalkaarten voor een hoboconcert (1991), Geysens eerste transplantatie van zijn compositiepraktijk op zulke grote bezetting.

EN **Frans Geysen** was born on 29 July 1936 in Oostham (province of Limburg). He studied organ and music education at the Lemmens Institute until 1960, after which he further specialized in music history (J.L. Broeckx) and fugue (J. Mestdagh), respectively at the Conservatories of Antwerp and Ghent. He taught harmony and higher music analysis at the Lemmens Institute from 1962 to 1999 and at the Royal Conservatory of Brussels from 1975 to 1997.

In 1965, Frans Geysen attended the Ferienkurse in Darmstadt and visited several contemporary music festivals during the 1960s and 1970s. From 1972, essays, analyses, score, record and book reviews on contemporary music by his hand were regularly published in the magazines Adem, Restant, Gamma, Mozaïek and Muziekrant. Between 1973 and 1985 some of Geysen's carillon compositions for the carillon school in Mechelen were awarded. In 1973 he won the Jef Denyn Prize for his work Clock-wise. Geysens' fruitful relationship with the recorder launched him internationally in 1975: at the intercession of the influential recorder player Frans Brügggen, Geysens recorder quartet Periferisch-Diagonaal-Concentric (1972) was published by the renowned Schott, as the fourth work in the Modern Recorder Series. With the video opera Orpheus is in ons (1988), Geysen combined his achievements in instrumental music and large-format choral works.

This work for declamator, mezzo-soprano, bass-baritone, bass, mixed choir and an ensemble of ten instruments was created on 13 February 1992 in the Lemmens Institute under the direction of an enthusiastic Piet Swerts. In September 1989 Geysen realized his tape composition Provisional stages of a geometrical time in the IPEM in Ghent. A commission from the Royal Philharmonic Orchestra of Flanders resulted in the Steel Cards for an Oboe Concerto (1991), Geysen's first transplantation of his composition practice to such a large ensemble.

Liever misschien dan alleszins - Frans Geysen

NL Dit slagwerk 6-tet neemt een zeer speciale plaats in de de slagwerk literatuur omdat het eigenlijk een Paukenconcerto moest worden met begeleiding van een slagwerk Kwintet. De eigenzinnige en aparte aanpak van de componist resulteerde in een zeer speciale interpretatie van deze muziekvorm. Frans Geysen heeft in deze compositie zijn voorliefde voor oude muziek en koor muziek niet onder stoelen of banken gestoken en heeft rijkelijk gebruik gemaakt van imitatie technieken-canons-virtuoze polyfonie-ornamenteringen etc. Het intergreren van het solo instrument in het kwintet is zo harmonieus uitgewerkt dat de terminologie "concerto" volledig achterhaald is en men echt van een slagwerk sextet mag spreken. Het werk is gecreerd in 2009 met Gert François als paukensolo en Bart Bouckaert als dirigent in dit eigen huis. Het is mooi om te zien dat het minimalistische werk nog niets van zijn speelsheid en schoonheid heeft ingeboet. Belgische hedendaagse muziek op zijn best.

EN This percussion 6-tet occupies a very special place in percussion literature because it was supposed to be a timpani concerto accompanied by a percussion quintet. The idiosyncratic and unusual approach of the composer resulted in a very special interpretation of this music form. Frans Geysen has made no secret of his preference for early music and choral music in this composition and has made rich use of imitation techniques-canons-virtuoso polyphony-ornamentations etc. The integration of the solo instrument in the quintet has been worked out so harmoniously. That the terminology 'concerto' is completely obsolete, and one can really speak of a percussion sextet. The work was created in 2009 with Gert François as timpani solo and Bart Bouckaert as conductor in this own house. It is nice to see that the minimalist work has not lost any of its playfulness and beauty. Belgian contemporary music at its best.

David Reeves

NL **David Reeves** (1973) heeft veel geschreven voor slagwerk en heeft ook gecomponeerd voor orkest, harmonie-orkest, kamermuziekensemble, koor en solo-instrumenten. Zijn werken putten uit jazz, funk, wereldmuziek, minimalisme en elektronica, wat resulteert in muziek die stimulerend en boeiend is voor zowel uitvoerder als luisteraar. David heeft ook samengewerkt met hedendaagse choreografen als componist en muzikant.

Zijn werken voor percussie worden veelvuldig uitgevoerd in de Verenigde Staten en zijn ook uitgevoerd in het Verenigd Koninkrijk, Australië, Spanje, Italië, Japan, Singapore, Thailand en Rusland. Veel van zijn percussiecomposities worden gepubliceerd via TapSPACE. Hij heeft ook verschillende werken in eigen beheer uitgegeven die beschikbaar zijn op deze website.

Zijn werken zijn bekroond of erkend door: Percussive Arts Society (PAS), World Percussion Group (WPG), Aries Composer Festival, International Percussion Institute (IPI), Great Plains Marimba Festival en meer. David heeft bijna dertig jaar gewerkt als arrangeur voor verschillende WGI, BOA, DCI, DCUK en University marching ensembles. David is een Pearl/Adams en Innovative Percussion artiest.

EN **David Reeves** (b. 1973) has written extensively for percussion and has also composed for orchestra, concert band, chamber ensemble, choir and solo instruments. His works draw from jazz, funk, world music, minimalism and electronics resulting in music that is stimulating and engaging to both performer and listener. David has also collaborated with contemporary choreographers as a composer and musician.

His works for percussion are frequently performed throughout the U.S. and have also been performed in the U.K., Australia, Spain, Italy, Japan, Singapore, Thailand and Russia. Many of his percussion compositions are published through TapSPACE. He has also self-published several works available on this website.

His works have been awarded or recognized by: Percussive Arts Society (PAS), World Percussion Group (WPG), Aries Composer Festival, International Percussion Institute (IPI), Great Plains Marimba Festival and more. David has worked for nearly thirty years as an arranger for several WGI, BOA, DCI, DCUK and University marching ensembles. David is a Pearl/Adams and Innovative Percussion artist.

War Drum Peace Drum - David Reeves

NL Geschreven voor solo snaredrum met vooraf opgenomen audio door David Reeves, is de drumvocabulaire van deze snaredrum bijna verstoken van enige rudimentaire basis. De technische moeilijkheid ligt in het dynamische bereik en de controle, en in de coördinatie met de audiotrack. Het muzikale 'vlees' van dit werk wordt gecreëerd door het contrast tussen de scherpe interpunctie en ritmiek van het snare-gedeelte en de meer uitgebreide geluiden en frases van de vooraf opgenomen instrumenten, waaronder taiko, shaker, knijptrommel, gong en metalen. De vooraf opgenomen audiobegeleiding dient als een effectieve keuze voor het programmeren van variatie en wordt geleverd in drie versies (alleen begeleiding; begeleiding en metronoomklik; en alleen metronoomklik) om oefen- en uitvoeringsopties mogelijk te maken.

Hoewel niet rudimentair van aard, zouden sterke rudimentaire drumvaardigheden de uitvoerder zeker helpen bij het bereiken van precisie, helderheid en vloeibaarheid door het hele werk heen.

EN Written for solo snare drum with pre-recorded audio by David Reeves, this snare drum's drumming vocabulary is almost devoid of any rudimentary foundation. The technical difficulty lies in the dynamic range and control, and in the coordination with the audio track. The musical 'flesh' of this work is created by the contrast between the sharp punctuation and rhythm of the snare part and the more elaborate sounds and phrases of the pre-recorded instruments, including taiko, shaker, squeeze drum, gong and metals. The pre-recorded audio accompaniment serves as an effective choice for variation programming and comes in three versions (accompaniment only; accompaniment and metronome click; and metronome click only) to allow for practice and performance options.

While not rudimentary in nature, strong rudimentary drumming skills would certainly help the performer achieve precision, clarity and fluidity throughout the work.

Susan Martin Tariq - Percussive Notes - Vol. 52, No. 2. March 2014.

Philip Glass

NL Philip Glass, (° 31 jan. 1937, Baltimore, Maryland, VS), Amerikaanse componist van innovatieve instrumentale, vocale en operamuziek. Glass studeerde fluit als jongen en schreef zich op 15-jarige leeftijd in aan de Universiteit van Chicago, waar hij wiskunde en filosofie studeerde en afstudeerde in 1956. Zijn interesse in atonale muziek trok hem aan om compositie te studeren aan de Juilliard School of Music (MS, 1962) in New York City en vervolgens naar Parijs om te studeren bij Nadia Boulanger.

Zijn kennismaking daar met de Indiase sitarspeler

Ravi Shankar had een beslissende invloed op de compositiestijl van Glass en hij verwierp tijdelijk traditionele vormkwaliteiten als harmonie, tempo en melodie in zijn muziek. In plaats daarvan begon hij ensemblestukken te maken in een monotone en repetitieve stijl; deze werken bestonden uit een reeks syncopische ritmes die op ingenieuze wijze werden samengetrokken of uitgebreid binnen een stabiele diatonische structuur. Dergelijke minimalistische muziek, gespeeld door een klein ensemble met elektronisch versterkte keyboards en blaasinstrumenten, bezorgde Glass eind jaren zestig een kleine maar enthousiaste aanhang in New York City. Glass' opera *Einstein on the Beach* (1976; nieuw leven ingeblazen 2012), gecomponeerd in samenwerking met de Amerikaanse toneelschrijver en kunstenaar Robert Wilson, leverde hem bredere bijval op; dit werk toonde een hernieuwde interesse in klassieke westerse harmonische elementen, hoewel zijn interesse in verrassende ritmische en melodische veranderingen het meest dramatische kenmerk van het werk bleef. Glass' opera *Satyagraha* (1980) was een meer authentieke 'opera' weergave van incidenten uit het vroege leven van Mohandas K.

Gandhi. In dit werk kreeg de drone-achtige herhaling van symmetrische reeksen akkoorden een beklijvende en hypnotiserende kracht die goed was afgestemd op de religieus-spirituele thema's van het libretto, aangepast aan de hindoe geschriften de Bhagavadgita.

De opera *The Voyage* (1992) kreeg gemengde recensies, maar het feit dat het in opdracht van de New York Metropolitan Opera was gemaakt (ter herdenking van de 500e verjaardag van de aankomst van Christoffel Columbus in Amerika) bevestigde de groeiende acceptatie van Glass door het klassieke muziek establishment.

EN Philip Glass, (° Jan. 31, 1937, Baltimore, Maryland, U.S.), American composer of innovative instrumental, vocal, and operatic music. Glass studied flute as a boy and enrolled at age 15 at the University of Chicago, where he studied mathematics and philosophy and graduated in 1956. His interest in atonal music drew him on to study composition at the Juilliard School of Music (M.S., 1962) in New York City and then to Paris to study under Nadia Boulanger. His acquaintance there with the Indian sitarist Ravi Shankar decisively affected Glass's compositional style, and he temporarily jettisoned such traditional formal qualities as harmony, tempo, and melody in his music.

Instead, he began creating ensemble pieces in a monotonous and repetitive style; these works consisted of a series of syncopated rhythms ingeniously contracted or extended within a stable diatonic structure. Such minimalist music, played by a small ensemble using electronically amplified keyboard and wind instruments, earned Glass a small but enthusiastic following in New York City by the late 1960s.

Glass's opera *Einstein on the Beach* (1976; revived 2012), composed in collaboration with American playwright and artist Robert Wilson, earned him broader acclaim; this work showed a renewed interest in classical Western harmonic elements, though his interest in startling rhythmic and melodic changes remained the work's most dramatic feature.

Glass's opera *Satyagraha* (1980) was a more authentically 'operatic' portrayal of incidents from the early life of Mohandas K. Gandhi. In this work, the dronelike repetition of symmetrical sequences of chords attained a haunting and hypnotic power well attuned to the religio-spiritual themes of the libretto, adapted from the Hindu scripture the Bhagavadgita. The opera *The Voyage* (1992) had mixed reviews, but the fact that it had been commissioned by the New York Metropolitan Opera (to commemorate the 500th anniversary of Christopher Columbus's arrival in the Americas) confirmed Glass's growing acceptance by the classical music establishment.

Perpetuum - Philip Glass

This work - in three parts for percussion quartet - was commissioned for Third Coast Percussion.

NL Philip Glass scoort hoog met zijn - verbazingwekkend - eerste werk voor percussie-ensemble, het vierkoppige *Perpetuum* (2018). Geschreven voor Third Coast Percussion, is het een virtuoos en onderhoudend paradepaardje in drie delen met een korte cadens die de finale voorafgaat. Het momentum is niet echt dat van een conventionele *perpetuum mobile*, hoewel daar soms elementen van zijn, vooral in het toccata-achtige tweede deel. Hoewel er ook zachtere momenten zijn, stijgt het drukke discours van *Perpetuum* zelden naar grotere hoogten. (Grammofoon)
In de onuitgeschreven *Cadenza* is er ruimte voor een collectieve improvisatie. De moeilijkheid hierin ligt te improviseren in de stijl van Philip Glass.

EN Philip Glass gets top billing here, unsurprisingly I suppose, for – astonishingly – his first work for percussion ensemble, the four-player *Perpetuum* (2018). Written for Third Coast Percussion, it is a virtuoso and entertaining showpiece in three parts with a brief cadenza prefacing the finale. Its momentum is not really that of a conventional *perpetuum mobile*, though there are elements of that at times, particularly in the toccata-like second part. Although there are gentler moments as well, *Perpetuum*'s busy discourse rarely rises to more elevated heights. (Gramophone)

The Cadenza gives the performers space for improvisation. The difficulty herein is to improvise in the style.

Andy Akiho

NL **Andy Akiho** (1979 in Columbia, SC) wordt beschreven als 'baanbrekend' (LA Times) en 'een fantasierijke componist' (NY Times), en is een componist en uitvoerder van nieuwe muziek. Recente opdrachten zijn onder meer premières in opdracht van het New York Philharmonic, National Symphony Orchestra, Shanghai Symphony, China Philharmonic, Guangzhou Symphony, Oregon Symphony met solist Colin Currie, American Composers Orchestra, Music@Menlo, Chamber Music Northwest, Carnegie Hall's Ensemble Connect, LA Dance Project- en experimenteel operagezelschap The Industry.

Akiho is erkend met vele prestigieuze prijzen en organisaties, waaronder de Rome Prize, Lili Boulanger Memorial Prize, Harvard University Fromm Commission, Barlow Endowment, New Music USA en Chamber Music America. Daarnaast zijn zijn composities te zien geweest op PBS's "News Hour with Jim Lehrer" en door organisaties zoals Bang on a Can, American Composers Forum, The Intimacy of Creativity in Hong Kong en het Heidelberg Festival. Akiho is ook een actieve steelpannist en voert zijn composities uit met verschillende ensembles over de hele wereld. Hij heeft zijn werken uitgevoerd met de Charlotte Symphony, South Carolina Philharmonic, Grand Rapids Symphony, Nu Decco Ensemble, LA Philharmonic's Green Umbrella Series, de Berlin Philharmonic's Scharoun Ensemble, Miyamoto is Black Enough, het International Drum Festival in Taiwan, en heeft vier concerten met zijn composities in het Kennedy Center in Washington, DC. Akiho's opnames *No One To Know One* (innova Recordings) en *The War Below* (National Sawdust Tracks) bevatten briljant gemaakte composities met ingewikkelde ritmes en exotische timbres, geïnspireerd op zijn primaire instrument, de steel pan.

EN Described as 'trailblazing' (LA Times) and 'an imaginative composer' (NY Times), **Andy Akiho** (1979 in Columbia, SC) is a composer and performer of new music. Recent engagements include commissioned premieres by the New York Philharmonic, National Symphony Orchestra, Shanghai Symphony, China Philharmonic, Guangzhou Symphony, Oregon Symphony with Soloist Colin Currie, American Composers Orchestra, Music@Menlo, Chamber Music Northwest, Carnegie Hall's Ensemble Connect, LA Dance Project, and experimental opera company The Industry.

Akiho has been recognized with many prestigious awards and organizations including the Rome Prize, Lili Boulanger Memorial Prize, Harvard University Fromm Commission, Barlow Endowment, New Music USA, and Chamber Music America. Additionally, his compositions have been featured on PBS's "News Hour with Jim Lehrer" and by organizations such as Bang on a Can, American Composers Forum, The Intimacy of Creativity in Hong Kong, and the Heidelberg Festival. Akiho is also an active steel pannist and performs his compositions with various ensembles worldwide. He has performed his works with the Charlotte Symphony, South Carolina Philharmonic, Grand Rapids Symphony, Nu Decco Ensemble, LA Philharmonic's Green Umbrella Series, the Berlin Philharmonic's Scharoun Ensemble, Miyamoto is Black Enough, the International Drum Festival in Taiwan, and has had four concerts featuring his compositions at the Kennedy Center in Washington, DC. Akiho's recordings *No One To Know One* (innova Recordings) and *The War Below* (National Sawdust Tracks) features brilliantly crafted compositions that pose intricate rhythms and exotic timbres inspired by his primary instrument, the steel pan.

Pillar IV - Andy Akiho

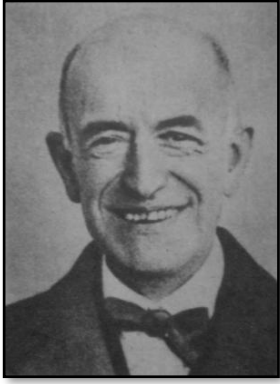
Commissioned by Time Travelers Percussion Quartet Gwendolyn Dease, Ayano Kataoka, Ian Rosenbaum and Svet Stoyanov

NL Andy Akiho houdt heel erg van zeer ritmische gepulseerde muziek. Hij is duidelijk een kind van onze zeer drukke en hectische maatschappij en verklankt dit in muziek met een zeer hoog Rock and roll gehalte. Het opzwevend gebruik van de Basdrum en Brake Drum en het gebruik van de houten stokken op de mallets zorgen voor een geluid dat we terug vinden bij "Drum and Bass" en is een duidelijke verwijzing naar de pop en de elektronische muziek.

Als drummer en Steel Pan speler is Akiho erg thuis in polymetrieën en ritmische modulaties en daardoor klinkt zijn Hedendaagse muziek energiek en dansbaar. Verder valt hij regelmatig met zijn composities in de Internatinalle prijzen zoals: Rome Prijs – Lili Boulanger Memorial Prize -New Music USA Prize etc. Akiho is een boeiend nieuw geluid in de Amerikaanse Nieuwemuziek scene.

EN Andy Akiho loves very rhythmical pulses in music. He definitely is a child of our busy and hectic environment and translates this in his music with a lot of Rock'n'roll. Bass drums and brake drum give a rousing effect together with wooden mallets on the keyboards. These elements are basic for Drum & Bass and refers to the electronic music. His experience on drums and steel pans is a source for polymetric and rhythmic modulations and so his Contemporary music is energetic and invites to dance.

Manuel de Falla

NL Vanaf eind jaren 1890 studeerde de Falla muziek aan het Real Conservatorio Superior de Música de Madrid in Madrid, piano onder José Tragó en compositie onder Felipe Pedrell. Door de invloed van Pedrell raakte De Falla geïnteresseerd in de autochtone Spaanse muziek, vooral de flamenco uit Andalucía en meer specifiek de *cante jondo*, waarover hij het geschrift *El cante jondo* publiceerde (1922). De invloed hiervan wordt aangetroffen in zijn gehele oeuvre.

Van 1907 tot 1914 verbleef De Falla in Parijs, waar hij werd beïnvloed door componisten zoals Maurice Ravel, Claude Debussy en Paul Dukas. In die tijd schreef hij weinig muziek. Veel van zijn werken ontstonden bij zijn terugkeer naar Madrid tegen het begin van de Eerste Wereldoorlog. Hij schreef toen een aantal van zijn bekendste werken als *Noches en los jardines de España*, *El amor brujo* en *El corregidor y la molinera*, dat na een bewerking bekend werd als *El sombrero de tres picos*.

Van 1921 tot 1939 woonde hij in Granada, waar hij onder meer *El retablo de maese Pedro* schreef. De klavecimbelpartij daarin schreef hij voor Wanda Landowska. In zijn muziek nam de invloed van de Spaanse volksmuziek af en kwam neoclassicistische invloed tot uiting.

In 1939 vertrok De Falla naar Argentinië, waar hij in Alta Gracia in 1946 overleed.

EN From the late 1890s, de Falla studied music at the Real Conservatorio Superior de Música de Madrid in Madrid, piano under José Tragó and composition under Felipe Pedrell. Through the influence of Pedrell, De Falla became interested in native Spanish music, especially Andalucía flamenco and more specifically the *cante jondo*, about which he published *El cante jondo* (1922). The influence of this can be found in his entire oeuvre.

From 1907 to 1914, De Falla lived in Paris, where he was influenced by composers such as Maurice Ravel, Claude Debussy and Paul Dukas. At that time he wrote little music. Many of his works were created on his return to Madrid at the start of the First World War. He then wrote some of his best-known works such as *Noches en los jardines de España*, *El amor brujo* and *El corregidor y la molinera*, which after an adaptation became known as *El sombrero de tres picos*.

From 1921 to 1939 he lived in Granada, where he wrote, among other things, *El retablo de maese Pedro*. He wrote the harpsichord part in it for Wanda Landowska. In his music, the influence of Spanish folk music diminished and neoclassical influences became apparent. In 1939 De Falla left for Argentina, where he died in Alta Gracia in 1946.

El sombrero de tres picos - Manuel De Falla

1. Las uvas 2. Seguidillas - arr.: Ángel Perez Nieto

NL Het is duidelijk dat het marimba repertoire niet hetzelfde gewicht in de schaal kan leggen qua componisten als deze voor symfonie orkest, piano, viool... De laatste trend is dat er vele arrangementen van barok, klassieke, romantische muziek naar boven komen. Hier presenteren we een mooi voorbeeld van een arrangement gemaakt door Ángel Perez Nieto.

Zeer zeker een uitdaging op verschillende niveaus: harmonie: inzicht, gehoortraining; frasering: benadering van het legato van de strijkers... ademen gelijk de blazers. Bovendien begeven de studenten zich in de wereld van de notatieprogramma's en de partituren zouden zo uitgegeven kunnen worden.

EN It is well know that we don't have composers for marimba like we have for symphony orchestra, piano, violin... What happens today, is that young people do search sources of other types of music like baroque, classical, romantic... Here we have a beautiful example of an arrangement made by the student himself: *Ángel Perez Nieto*. It is for sure a challenging exercise on different levels: harmonically: understanding, ear-training; phrasing: trying to play a legato like strings... to breathe like wind players... moreover, they are used to work with notation programmes, so it could be published at the same time.

Steve Reich

NL Steve Reich, bijnaam van Stephen Michael Reich, (geboren op 3 oktober 1936, New York, New York, VS), Amerikaanse componist die een van de belangrijkste exponenten was van het minimalisme, een stijl gebaseerd op herhalingen en combinaties van eenvoudige motieven en harmonieën. Reich was de zoon van een advocaat en een zanger-tekstdichter. Hij studeerde filosofie aan de Cornell University (1953-1957) en studeerde daarna compositie aan de Juilliard School voordat hij een masterdiploma behaalde aan Mills College (1963), waar hij onder meer de componisten Darius Milhaud en Luciano Berio leerde. Reich speelde ook toetsinstrumenten en percussie. In 1966, toen hij zijn eigen ensemble vormde, maakte hij al minimalistische composities.

Net als de werken van collega-minimalist Philip Glass, verwierpen Reichs composities de karakteristieke complexiteit van de klassieke harmonie en tonaliteit uit het midden van de 20e eeuw om grootschalige werken te maken van minimale materialen - een enkel akkoord, een kort muzikaal motief, een gesproken uitroep - die worden uitgebreid herhaald, met kleine variaties die heel langzaam worden geïntroduceerd. Vroege experimenten met tapeloops, gedocumenteerd in *It's Gonna Rain* (1965) en *Come Out* (1966), stelden Reich in staat om in elkaar grijpende ritmische patronen te observeren die hij later compositorisch zou reproduceren; sommige van zijn werken combineerden zelfs zowel live als opgenomen artiesten. Reich putte extra inspiratie uit Amerikaanse volksmuziek, vooral jazz, evenals etnische en oude muziek; hij studeerde Afrikaans drummen in Ghana (1970), Balinese gamelanmuziek in Seattle en Berkeley, Californië (1973-1974), en zingen uit het Midden-Oosten in New York City en Jeruzalem (1976-1977). *'Bij seriële muziek is de serie zelf zelden hoorbaar... Waar ik in geïnteresseerd ben, is een compositorisch proces en een klinkende muziek die één zijn in hetzelfde.'*

"Er is maar een handvol levende componisten die met recht kunnen beweren dat ze de richting van de muziekgeschiedenis hebben veranderd en Steve Reich is een van hen", zegt The Guardian (Londen).

EN **Steve Reich**, byname of Stephen Michael Reich, (born October 3, 1936, New York, New York, U.S.), American composer who was one of the leading exponents of Minimalism, a style based on repetitions and combinations of simple motifs and harmonies.

Reich was the son of an attorney and a singer-lyricist. He majored in philosophy at Cornell University (1953–57) and then studied composition at the Juilliard School before receiving a master's degree from Mills College (1963), where his teachers included composers Darius Milhaud and Luciano Berio. Reich also played keyboard instruments and percussion. By 1966, when he formed his own ensemble, he was already creating Minimalist compositions.

Like the works of fellow Minimalist Philip Glass, Reich's compositions rejected the characteristic complexity of mid-20th-century classical harmony and tonality in order to make large-scale works from minimal materials—a single chord, a brief musical motif, a spoken exclamation—which are repeated at length, with small variations introduced very slowly. Early experiments with tape loops, documented in *It's Gonna Rain* (1965) and *Come Out* (1966), allowed Reich to observe interlocking rhythmic patterns that he would later reproduce compositionally; some of his works even combined both live and taped performers. Reich drew additional inspiration from American vernacular music, especially jazz, as well as ethnic and ancient music; he studied African drumming in Ghana (1970), Balinese gamelan music in Seattle and Berkeley, California (1973–74), and Middle Eastern chanting in New York City and Jerusalem (1976–77).

'In serial music, the series itself is seldom audible... What I'm interested in is a compositional process and a sounding music that are one in the same thing.'

"There's just a handful of living composers who can legitimately claim to have altered the direction of musical history and Steve Reich is one of them," states The Guardian (London).

Drumming - Steve Reich

Part I: for 8 small tuned drums

NL **Drumming** is een stuk van de minimalistische componist Steve Reich, daterend uit 1970-1971. Reich begon met het componeren van het werk na een kort bezoek aan Ghana en het observeren van muziek en muzikale ensembles daar, vooral onder de Anlo Ewemeesterdrummer Gideon Alorwoye. Zijn bezoek werd afgebroken nadat hij malaria had opgelopen. Klassieke muzikcriticus K. Robert Schwarz beschrijft het werk als "het eerste meesterwerk van het minimalisme".

Het stuk maakt gebruik van Reich's kenmerkende techniek van fasering. Fasering wordt bereikt wanneer twee spelers, of één speler en een opname, een enkel herhaald patroon tegelijk spelen, meestal op hetzelfde soort instrument. De ene speler verandert het tempo lichtjes, terwijl de andere constant blijft, en uiteindelijk lopen de twee spelers een of meerdere beats niet synchroon met elkaar. Afhankelijk van het stuk kunnen ze daar blijven of verder faseren.

Andere technieken

K. Robert Schwarz typeerde *Drumming* als een 'overgangstuk' tussen Reich's vroege, meer sobere composities en zijn latere werken die minder strikte vormen en structuur gebruiken. Schwarz heeft ook opgemerkt dat Reich in dit werk voor hem gebruik heeft gemaakt van drie nieuwe technieken:

1. "het proces van geleidelijk vervangen van beats voor rusten (of rusten voor beats) binnen een constant herhalende ritmische cyclus", of "ritmische constructie" en "ritmische reductie"
2. combinatie van instrumenten met verschillende klankkleuren tegelijk
3. incorporatie van menselijke stemmen in navolging van de klanken van de percussie-instrumenten in het ensemble, inclusief fluiteffecten

EN *Drumming* is a piece by minimalist composer Steve Reich, dating from 1970–1971. Reich began composition of the work after a short visit to Ghana and observing music and musical ensembles there, especially under the Anlo Ewe master drummer Gideon Alorwoyie. His visit was cut short after contracting malaria. Classical music critic K. Robert Schwarz describes the work as "minimalism's first masterpiece".

The piece employs Reich's trademark technique of phasing. Phasing is achieved when two players, or one player and a recording, are playing a single repeated pattern in unison, usually on the same kind of instrument. One player changes tempo slightly, while the other remains constant, and eventually the two players are one or several beats out of sync with each other. They may either stay there, or phase further, depending on the piece.

K. Robert Schwarz characterized *Drumming* as a 'transitional' piece between Reich's early, more austere compositions and his later works that use less strict forms and structure. Schwarz has also noted that Reich made use of three new techniques, for him, in this work

1. 'the process of gradually substituting beats for rests (or rests for beats) within a constantly repeating rhythmic cycle', or 'rhythmic construction' and 'rhythmic reduction'
2. combination of instruments of different timbres at the same time
3. incorporation of human voices in imitation of the sounds of the percussion instruments in the ensemble, including whistling effects

NL **Gert François** studeerde aan het Koninklijk Conservatorium van Gent, waar hij het Hoger Diploma Slagwerk en Kamermuziek behaalde. Later vervolmaakte hij zich in verschillende masterclasses bij o.a. Ruud Wiener (vibrafoon) en Adama Dramé (Afrikaanse Percussie). Sinds 1987 is hij verbonden aan het Koninklijk Conservatorium Brussel als hoofddocent percussie. Hij gaf verschillende masterclasses in o.a. Buffalo University in de USA, Norges musikkhøgskole, Oslo en Conservatory of Music Shanghai.

Naast zijn lerarenopdracht heeft hij ook een zeer ruime orkestervaring opgebouwd. Hij is paukenist- lessenaanvoerder bij Brussels Philharmonic en staat met dit orkest op de grootste wereldpodia.

Hij soleerde in de creatie van Raga I, een compositie van Wim Henderickx voor solo percussie en twee piano's met het pianoduo Levente Kende en Heidi Henderickx en nam later de orkest versie van Raga I op met de Filharmonie o.l.v. Grand Llewellyn. Bij de creatie van "Sketches" voor het "Festival van Vlaanderen" stond hij aan de zijde van de componist V. Globokar, S. Poelmans en M. Bashir. Trad op tijdens percussiespektakels met meesterpercussionisten als Trilok Gurtu, Doudou N'Diaye Rose, Mamady Keita, Han Bennink. In 2003 trad hij op als solist aan de zijde van de Afrikaanse djembé meester Adama Dramé in 'Confrontations' van W. Henderickx in een productie van het Zuiderpershuis, waarmee hij doorheen Afrika en Europa toerde.

Als solist werkte hij samen met de Münchener Philharmoniker, de Filharmonie, Brussels Philharmonic, Kristiansand Symphonie Orchester, Dalarna Symfonietta, Shanghai Symphony Orchestra. Werkte o.a. als solist samen met dirigenten als J. Latham Koenig, K. Montgomery, K. Kessels, G. Llewellyn, B. Bouckaert, B. Engeset, S. Ashburry, Tan Dun, J. Mc Millan, M. Soustrot en G. Guerrero. In 1999 verscheen de CD met de Raga's van Wim Henderickx met De Filharmonie. In 2001 verscheen de CD met de sonate voor twee piano's en twee percussionisten van Béla Bartok, waarop hij samenspeelt met Jan Michiels, Inge Spinette en Bart Quartier. In 2003 nam hij de CD "Confrontations" op, een project met Wim Henderickx. In 2005 was er een succesvolle tournee met het Shanghai Symphony Orchestra in China en Japan met het 'Waterconcerto' van Tan Dun, onder leiding van de Maestro zelf. 2009 de wereldcreatie van "Liever misschien dan alleszins" voor percussie ensemble en pauken van F. Geysen o.l.v. B. Bouckaert. 2008 percussie solist in "Des Canyons aux Etoiles" van O. Messiaen met het Brussels Philharmonic/Vro o.l.v. M. Soustrot. 2011 wereldcreatie van de percussieconcerto "Groove" van W. Henderickx met Brussels Philharmonic o.l.v. G. Guerrero. 2016 Chinese première en televisie opname van 'Water Passion' van Tan Dun in Shanghai met de componist als dirigent.

EN Gert François studied at the Royal Conservatory of Ghent, where he obtained his Master's Degree in Percussion and Chamber music. He continued studying in search for perfection with Ruud Wiener (Vibes) and Adam Dramé (African percussion). Since 1987 he is head of the percussion department at Koninklijk Conservatorium Brussels (school of Arts Brussels). Regularly he is invited as a guest teacher around the world. As performer he is principal timpani and section leader at Brussels Philharmonic with whom he obtained an Oscar for best film music with "the Artist" and a Golden globe for the music of "The Aviator".

As a soloist he created 'Raga I' of Wim Henderickx in the version of percussion solo and 2 piano's with the piano duo Heidi Henderickx/Levente Kende. Later he recorded the orchestral version of 'Raga I' with 'De Filharmonie' with the conductor G. Llewellyn. During 'Big Bang' percussion concerts he had the pleasure to perform with Percussion Masters such as Trilok Gurtu / Doudou N'Diaye Rose / Mamady Keita / Han Bennink / Madjid Khaladj among others. As solist he was invited by, Brussels Philharmonic, De Filharmonie, Münchener Philharmoniker, Kristiansand Symphony Orchestra, Dalarna Symfonietta, Shanghai Philharmonic, Beethoven Orchester Bonn. In 1999 there was the CD release of 'Raga I' from Wim Henderickx with 'De Filharmonie' with the conductor G. Llewellyn. In 2001 the first Belgian recording of 'Sonata for 2 piano's and 2 percussionists' of Béla Bartok with piano duo Inge Spinette/Jan Michiels and percussionist Bart Quartier. In 2003 CD recording of 'Confrontations' of Wim Henderickx together with Djembé master Adama Dramé in a production of Zuiderpershuis.

In 2005 there was a successful tour with Shanghai Philharmonic in China and Japan performing "waterconcerto" of Tan Dun with the Maestro himself. There was also a Belgian Première of "Veni Veni Emanuel" of James Mac Millan with the composer conducting The Flemish Radio Orchestra. In 2006 world première of "watermusic solo" of Tan Dun. In 2008 he played the glockenspiel solo part in "Des Canyons au Etoiles" of Olivier Messiaen with Brussels Philharmonic/VRO under the baton of M. Soustrot. In 2009 the creation of 'Liever misschien dan alleszins' of Frans Geysen for percussion ensemble and timpani conducted by Bart Bouckaert. In 2011 the world première of "Groove" the percussion concerto of Wim Henderickx with Brussels Philharmonic and G. Guerrero. 2016 Leading percussion soloist with the Belgian and Chinese première of the "Water Passion after St. Matthew" from Tan Dun. 2016 Creation of Raga I for Windband and Percussion solo from Wim Henderickx with Koninklijke Muziekkapel van de Gidsen under the baton of Yves Segers.

Gert François is an Adams & Resta-Jay artist.

www.gertfrancois.be

NL Bart Quartier Na zijn percussiestudies aan het Koninklijk Conservatorium Brussel specialiseerde Bart zich op marimba bij Robert Van Sice. Voor jazz ging Bart ten rade bij Diederik Wissels en Peter Hertmans. Een podiumervaring van bijna 30 jaar in binnen - en buitenland omvat een brede waaier van stijlen: symfonisch, opera, oude, en hedendaagse muziek naast pop, variété en jazz. Enkele hoogtepunten: CD opname: 'Sonata for Two Pianos & Percussion' - B. Bartók met Jan Michiels, Inge Spinette en Gert François (eerste Belgische opname). Solist (glockenspiel) met Vlaams Radio Orkest: Turangalila - O. Messiaen. Solist (xylophone) met Jan Michiels, Inge

Spinette en Gert François: Béla Bartók: Concerto for Two Pianos & Percussion and orchestra met Vlaams Radio Orkest. Solist (xylorimba) met Brussels Philharmonic Orchestra: O. Messiaen - Des Canyons aux Etoiles. Concert met BJO & Wallace Roney o.l.v. Maria Schneider - North Sea Jazz Festival. Concerten met levende jazz legende Mike Mainieri (Brosella Jazz), met wereldvermaarde meester-percussionisten Trilok Gurtu, Doudou n'Diaye Rose en Madjid Khaladj in PSK en Zurich. Alsook met Robert Martin (ex-Frank Zappa).

Bart doceert sedert 1990 marimba en vibrafoon (klassiek, jazz) aan het Koninklijk Conservatorium te Brussel. Als pedagoog geniet Bart wereldfaam mede door de uitgave van zijn werken. 'Image', 'Profils', 'Encore', 'Imagine' (Engels, Frans en Spaans) (*Mandarijns en Japans in voorbereiding*) 'Ensemble', 'Focus', 'Dialogue' en 'Move' kennen een wereldwijde verspreiding over de vijf continenten. Over 'Focus' *Bart Quartier may have created our genre's Mikrokosmos!* Percussive Notes USA.

Als clinicus en jurylid werd Bart uitgenodigd in Europa, Zuid-Korea en Japan. Hij werd opgenomen in 'the Committee of Honour for the World Vibe International Competition' met Pierre Boulez als voorzitter en werd dan ook uitgenodigd als jurylid op dezelfde wedstrijd. Bart was laureaat van 'Sabam Contest for Composition for Jazz-themes 2000 en 2002'. Hij leidt zijn eigen quintet waarmee hij een debuutalbum uit heeft genaamd 'Thank You'. Recent heeft hij zijn 'Profiles' 24 Essais for Vibraphone and Piano opgenomen in de grote zaal van Conservatorium met pianist Bart van Caenegem en Diederik Wissels als producer in samenwerking met het label De Werf en Trobador Research Group KCB. De bestseller *Image 20 Children's Songs for Marimba* is samen met *Focus 24 Images for Vibraphone* opgenomen op de dubbel CD 'Life Path' uitgegeven bij Et'cetera now records.

Over 'Life Path': *Keith Jarrett meets Erik Satie*. Percussive Notes USA.

Bart is te beluisteren op meer dan 70 CD's en maakte concertreizen doorheen Europa, U.S.A, Argentinië, Zuid-Korea en Japan.

EN After his percussion studies at the Koninklijk Conservatorium Brussel, **Bart Quartier** specialized in marimba with Robert Van Sice. For jazz, Bart consulted Diederik Wissels and Peter Hertmans. Almost 30 years of performing experience at home and abroad encompasses a wide range of styles: symphonic, opera, early and contemporary music in addition to pop, variety and jazz. Some highlights: CD recording: 'Sonata for Two Pianos & Percussion' - B. Bartók with Jan Michiels, Inge Spinette and Gert François (first Belgian recording). Soloist (glockenspiel) with Flemish Radio Orchestra: Turangalîla - O. Messiaen. Soloist (xylophone) with Jan Michiels, Inge Spinette and Gert François: Béla Bartók: Concerto for Two Pianos & Percussion and orchestra with Vlaams Radio Orkest. Soloist (xylorimba) with Brussels Philharmonic Orchestra: O. Messiaen - Des Canyons aux Etoiles. Concert with BJO & Wallace Roney conducted by Maria Schneider - North Sea Jazz Festival. Concerts with living jazz legend Mike Mainieri (Brosella Jazz), with world-renowned master percussionists Trilok Gurtu, Doudou n'Diayé Rose and Madjid Khaladj in PSK and Zurich. As well as with Robert Martin (ex-Frank Zappa).

Bart has been teaching marimba and vibraphone (classical, jazz) since 1990 at the Royal Conservatory in Brussels. As a pedagogue Bart enjoys worldwide fame partly because of the publication of his works. 'Image', 'Profils', 'Encore', 'Imagine' (English, French and Spanish) (Mandarin and Japanese in preparation) 'Ensemble', 'Focus', 'Dialogue' and 'Move' have a worldwide distribution across the five continents.

About 'Focus' Bart Quartier may have created our genre's Mikrokosmos! Percussive Notes USA.

As a clinician and jury member, Bart was invited to Europe, South Korea and Japan. He was included in the Committee of Honor for the World Vibe International Competition with Pierre Boulez as chairman and was invited as a jury member at the same competition. Bart was a laureate of the Sabam Contest for Composition for Jazz Themes 2000 and 2002. He leads his own quintet with which he has released a debut album called 'Thank You'. He recently recorded his 'Profiles' 24 Essais for Vibraphone and Piano in the main hall of the Conservatory with pianist Bart van Caenegem and Diederik Wissels as producer in collaboration with the label De Werf and Trobador Research Group KCB. The bestseller *Image 20 Children's Songs for Marimba* is included together with *Focus 24 Images for Vibraphone* on the double CD 'Life Path' issued by Et'cetera now records. About 'Life Path': *Keith Jarrett meets Erik Satie*. Percussive Notes USA.

Bart can be heard on more than 70 CDs and has made concert tours through Europe, U.S.A, Argentina, South Korea and Japan.

Bart Quartier is a Yamaha and Resta-Jay artist.

www.bartquartier.be

NL **Dr. Bart Bouckaert** studeerde aan het Koninklijk Conservatorium Brussel waar hij Eerste Prijzen behaalde voor geschreven harmonie, contrapunt, fuga, muziek-geschiedenis en Hogere Diploma's voor kamermuziek en slagwerk. Hij werd ook 'Meester in de orkestdirectie'. Aan de Vrije Universiteit Brussel behaalde hij een doctoraat in de kunsten.

Zijn voornaamste leraars orkestdirectie waren Rob Casteels, Lukas Vis (Conservatorium Brussel), Peter Eötvös (Eötvös-instituut), Mickail Kukuschkin (Peter the Great Academie, Sint-Petersburg), Arturo Tamayo (Universiteit Alcalá de Henares) en Peter Gülke.

In 1989 behaalde hij met het OXO-percussietrio de tweede prijs op het Orpheus concours te Antwerpen. In oktober 2000 werd Bart Bouckaert tweede finalist van de 'Settimo Concorso per Giovani Direttori d' Orchestra', een wedstrijd voor jonge operadirigenten te Spoleto in Italië.

Bart Bouckaert dirigeerde verschillende orkesten en ensembles in binnen- en buitenland, o.a. het ASKO-ensemble, het Prometheus ensemble, Het Collectief, het Orkest van de Opera van Spoleto (Italië), het Kamerorkest van De Munt, l'Orchestre Symphonique du Val de Sambre, les Etoiles du Paradou, de Ensembles hedendaagse muziek van het Koninklijk Conservatorium Brussel, het Nationaal Orkest van Vilnius (Litouwen), het Nationaal Orkest van België in werk van Mozart, Debussy, Holliger, Kurtag, Boulez, Bartok, Prokofiev, Boesmans, Defoort, Swinnen, Van Hecke, Wissels en vele anderen. Naar aanleiding van de opening van het vernieuwde MuziekInstrumentenMuseum in 1999 dirigeerde hij de creatie van enkele verloren gewaande orkestraties van Franz Liszt.

Op dit ogenblik is Dr. Bart Bouckaert docent hedendaagse muziek en orkestdirectie aan het Koninklijk Conservatorium Brussel.

EN Dr. Bart Bouckaert studied at the Koninklijk Conservatorium Brussel where he obtained the First Prizes for harmony, counterpoint, fugue, music history, as well as Higher Diplomas for chamber music and percussion. He also obtained his 'Masters in Orchestral Conducting' and a PhD degree in arts at the Vrije Universiteit Brussel. His principal teachers of orchestral conducting include Rob Casteels, Lukas Vis, Peter Eötvös, Mickail Kukuschkin, Arturo Tamayo and Peter Gülke.

In 1989 he won the second prize at the Orpheus Competition in Antwerp with the OXO percussion trio. In October 2000, Bart Bouckaert became the second finalist of the 'Settimo Concorso per Giovani Direttori d' Orchestra ', a competition for young opera directors in Spoleto in Italy.

He has conducted and continues to direct orchestras and ensembles at home and abroad, including the ASKO ensemble, the Prometheus Ensemble, Het Collectief, the Odyssea Ensemble, the Orchestra of the Opera of Spoleto (Italy), the Chamber Orchestra of De Munt, the Ensembles Contemporary Music of the KCB, the National Orchestra of Lithuania, the National Orchestra of Belgium, Orquestra Sinfónica da ESMAE (Portugal), ... the works of composers including Mozart, Debussy, Bartok, Holliger, Boulez, Boesmans, Defoort, Swinnen, Van Hecke, Wissels, Neyrinck and many others. Following the opening of the renovated MuziekInstrumentenMuseum in 1999, he directed the creation of orchestrations by Franz Liszt that were before unknown.

Professor Bouckaert currently serves as professor in orchestral conducting and contemporary music at the Royal Conservatory of Brussels.

Fotograaf | Photographer: Irina Aleksandrova

Bronnen | Sources:**Componisten | Composers:**

<https://databank.kunsten.be/muziek/artiesten-en-uitvoerders/ent:mce:ids:134338/frans-geysen/>
<https://www.davidreevesmusic.com>
<https://www.britannica.com/biography/Philip-Glass>
<https://www.gramophone.co.uk/review/perpetulum>
<https://www.andyakiho.com>
https://nl.wikipedia.org/wiki/Manuel_de_Falla
<https://www.britannica.com/biography/Steve-Reich>

Partituur | Score:

Alien Surface duo - Ruud Roelofsen
 Composer's manuscript

Liever misschien dan alleszins - Frans Geysen

<https://researchportal.vub.be/en/publications/annotated-score-of-liever-misschien-dan-alleszins-of-frans-geysen>

War Drum Peace Drum - David Reeves

for solo snare drum with audio (2003) - Level: Advanced - Duration: 4:10 - TSPCS-50

Perpetulum – Percussion Ensemble – Philip Glass

Dunvagen Music Publishers (2020) - EAN 5020679002315 – N° MUSDU11206

Pillar IV - Andy Akiho

<https://www.andyakiho.com/store/p63/PillarIV.html> - SKU: ARP-3024

Drumming (1971) - Steve Reich

<http://brahms.ircam.fr/works/work/20255/> - Durée : 1 h 25 mn - Éditeur : Boosey & Hawkes

Video:

Alien Surface duo https://www.youtube.com/watch?v=UeULaEum_As

Liever misschien dan alleszins <https://www.youtube.com/watch?v=nPpVxKfCXrl>

War Drum Peace Drum <https://www.youtube.com/watch?v=KQFPSx9GqIU>

Pillar IV <https://www.youtube.com/watch?v=wRPcH7Anj1U>

Las Uvas – Seguillas <https://www.youtube.com/watch?v=Zdg4nw78sVU>

Drumming <https://www.youtube.com/watch?v=doJk4yPwJDK>

Met de steun van en dank aan | With the support of and thanks to

Tekst programmabrochure | Text programme brochure: Bart Quartier - KCB Trobador 2021-22